

[Nina Andersen.]

det være fornuftigt, om man forinden i et udvalg havde drøftet de opgaver, som her er — det tror jeg jeg tør sige — skitseret i forslaget.

Jørgen Jensen: Det konservative folkeparti er ikke nogen varm tilhænger af mange eller flere faste folketingsudvalg, og det er der flere gode grunde for. Vi tror, at det indebærer en vis tendens til, at vigtige spørgsmåls behandling kommer til at foregå bag et sådant fast udvalgs lukkede døre, i stedet for at man af og til kan føre en debat om vigtige spørgsmål her i folketingssalen. Det er jo ikke alene et begrænset antal folketingsmedlemmer, der skal være orienteret om f. eks. Danmarks hjælp til udviklingslandene; det trænger vi til alle sammen. I det hele taget er det godt, hvis der føres offentlige debatter om vigtige aktuelle spørgsmål, både af økonomisk og af almindelig offentlig karakter. Der er jo ingen tvivl om, at Danmarks bistand til udviklingslandene har meget vide befolkningskredses interesse. Der skal efter vor opfattelse være temmelig stærke grunde til at nedsætte faste udvalg; det skal under alle omstændigheder dreje sig om store sager. Jeg indrømmer da gerne, at u-landshjælpen er en stor sag og også en sag, der antagelig i de kommende år vil stille krav om større beløb og større bevillinger end hidtil; men jeg vil også gerne minde om sådanne spørgsmål som trafikinvesteringer, udviklingen af vort undervisningsvæsen, den sociale lovgivning og mange flere emner, der også er store sager, og som har det på samme måde som u-landshjælpen, at de sikkert vil kræve større bevillinger i fremtiden.

Det er dog helt klart, at mit parti meget gerne vil drøfte det foreliggende forslag sagligt i det folketingsudvalg, som jeg forstår vil blive nedsat. Her kan forslagsstillerne uddybe deres argumentation for de tanker, som jeg lagde mærke til at hr. Per Møller fremkom med i sin tale i dag. Det er væsentligt, synes jeg, om selve forslagets idé således blev uddybet.

Jeg vil dog på forhånd sige, at hvis der nedsættes et permanent udvalg, så må dette under ingen omstændigheder blive et administrerende udvalg. Det var heller

ikke hensigten, fik vi bekræftet af hr. Per Møller i dag. Der er jo andre hjælpeorganer vedrørende bistanden til u-landsarbejdet; der er nedsat et råd og en styrelse, som hjælper udenrigsministeren — og jeg har indtryk af, at disse organer arbejder både meget intenst og meget sagligt — hertil kommer det særlige styrelsessekretariat. Det ville under ingen omstændigheder være sundt, hvis der på dette område kom en ny sammenblanding af lovgivningsmagten og administrationen. Jeg føler mig som sagt noget beroliget af de udtalelser, som forslagsstillernes ordfører kom med i dag.

I flere henseender har vi sådan set et fast udvalg vedrørende dette spørgsmål, nemlig finansudvalget, som har en del at gøre med u-landshjælpen. Det er velkendt, og det er sikkert nødvendigt af hensyn til de store bevillinger, der er knyttet til denne sag. Hvis man nu nedsætter et andet fast udvalg, og hvis dette udvalg først får sagerne til behandling, så kan der være en vis fare for, at finansudvalgets indflydelse svækkes, og det mener jeg ikke ville være rigtigt.

Må jeg i denne forbindelse sige et par enkelte ord om finansudvalgets rejse til Asien og Afrika for få uger siden. Jeg tror, det var en nyttig, ja, helt nødvendig rejse, finansudvalget dér foretog efter indbydelse af udenrigsministeren. Det ville nærmest have været uforsvarligt at sidde i finansudvalget uden at have noget som helst personligt indtryk af, hvad vi skal tage bevillingsmæssig stilling til på dette område. Ved at foretage denne rejse blev vi naturligvis ikke på nogen måde u-landseksperter. Problemerne er jo kæmpe-mæssige; vi kunne kun strejfe dem, og vi så kun en del af dem. Men vi fik netop et indtryk af problemerne, af deres dimensioner, af de store behov, af vore muligheder for at hjælpe — samt et vist indtryk af måden, hvorpå hjælpen kan ydes.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at takke udenrigsministeren og udenrigsministeriets embedsmænd for den dygtighed, hvormed de satte os ind i tingene på denne rejse. Jeg vil også gerne lade takken omfatte finansudvalgets formand og andre deltagere i rejsen. Ligeledes beder jeg udenrigsministeren om at videregive — i hvert fald